

§ 3.

Stk. 1. Denne Lov træder i Kraft straks og kommer til Anvendelse paa Sygdomme, der er paadraget i Tiden efter Lovens Ikrafttræden.

Stk. 2. For saa vidt angaar Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af Erstatningsstoffer, samt kroniske Kulilteforgiftninger, kommer Loven, uanset Bestemmelsen i Stk. 1, til Anvendelse paa Sygdomme, der er paadraget efter den 1. Oktober 1943.

Stk. 3. Erstatninger i Anledning af Sygdomme, paadraget i Tiden før Lovens Ikrafttræden, udbetales gennem vedkommende Forsikringsselskab. Disse Erstatninger refunderes af Statskassen efter Regler, der fastsættes af Arbejds- og Socialministeren.

Stk. 4. Fristen for Anmeldelse af Krav, der er begrundet i Forhold, der ligger forud for Lovens Ikrafttræden, fastsættes til 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde medtoges Erhvervs sygdomme i et begrænset Omfang — i alt væsentligt i Overensstemmelse med den paa Arbejdskonferencen i Genève i 1925 vedtagne Konvention — under Forsikringen, og ved Lov Nr. 171 af 13 April 1938 (jfr. Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg A., Spalte 3389) og Lov Nr. 32 af 8. Februar 1939 (jfr. Rigsdagstidende 1938—39, Tillæg A., Spalte 2975) udvidedes Forsikringen paa Grundlag af de siden 1933-Lovens Ikrafttræden indhøstede Erfaringer og paa Grundlag af den paa Arbejdskonferencen i 1934 foretagne Revision af den nævnte Konvention til at omfatte flere Lidelser og flere Virksomheder.

I de siden da forløbne Aar har det vist sig, at der er Trang til at udvide Loven paa dette Omraade, fordi den hidtidige Lovgivning har vist sig at indeholde adskillige Uretfærdigheder, hvilket ikke mindst er kommet frem under Krigstiden, hvor krigsprægede Arbejdsprocesser, herunder Beskæftigelse i Forbindelse med Erstatningsstoffer, har medført en Risiko for Opstaaen af Lidelser, som man ved Udarbejdelsen af de gældende Bestemmelser ikke kunde regne med.

Ministeriet har derfor ment det rigtigt at søge Ændringer foretaget i den gældende Lovgivning paa Punkter, hvor disse Uretfærdigheder har vist sig, og man henviser herved særlig til Bemærkningerne til Forslagets § 1 og § 3, Stk. 2.

Til § 1.

Ved det nye Skema, der er udarbejdet i Direktoratet for Ulykkesforsikringen og en-

stemmigt tiltraadt af Ulykkesforsikrings-Raadet, foretages for det første en ret betydelig Udvidelse af de af det nugældende Skema omfattede Erstatningsstoffer, om hvis Anvendelse og Virkninger man mener at have en tilstrækkelig Erfaring til, at man kan overse Konsekvenserne. Naar man ikke har ment det forsvarligt at medtage alle Erstatningsstoffer, skyldes det, dels at man ikke med Sikkerhed kan afgøre, hvad der er Erstatningsstoffer, idet det ofte kun drejer sig om en ændret Sammensætning, dels at det er ganske usikkert, i hvilke Virksomheder Erstatningsstoffer i Almindelighed anvendes, og den for Forsikringsselskaberne nødvendige Afgrænsning af Omraadet og dermed af Forsikringsrisikoen derfor ikke vil kunne gennemføres, hvis alle Erstatningsstoffer medtages under Forsikringen. Ved de foreslaaede Ændringer, der falder baade paa Forgiftningernes og Hudsygdommenes Omraade, mener man imidlertid at kunne afhjælpe de nu bestaaende Urimeligheder, og disse Ændringer maa skønnes at være over-skuelige i deres Konsekvenser.

Man har dernæst foreslaaet medtaget kroniske Kulilteforgiftninger, som man særlig er blevet opmærksom paa, efter at man i Stedet for Benzin er gaaet over til at anvende Gengas; men i øvrigt forekommer Kulilteforgiftninger ogsaa paa andre Omraader end i Forbindelse med Paavirkninger af Gengas. Efter den gældende Lov henhører Kulilteforgiftninger allerede i et vist Omfang under Loven, idet de kan erstattes efter Bestemmelserne i Lovens § 1, Stk. 1 og 2, saafremt det drejer sig om *akute* Tilfælde, uanset om de skyldes Erstatningsstoffer eller ej; derimod kan *kroniske* Kulilteforgiftninger